

LEKCJA 4

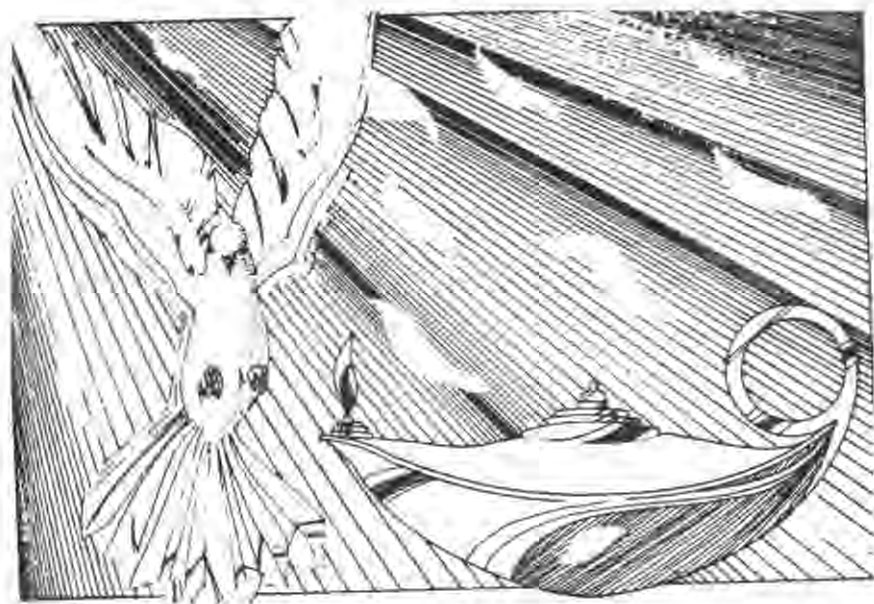
DUCH ŚWIĘTY – MĄDRY ZARZĄDCA

Czy zastanawiałeś się, dlaczego Jezus powiedział do swoich uczniów: *“Lepiej dla was, żebym Ja odszedł”* (J 16,7)? Powiedział tak dlatego, że w swoim człowieczeństwie był ograniczony i mógł przebywać tylko w jednym miejscu w danym czasie. Jezus wiedział jednak, że gdy przyjdzie w Jego miejsce Duch Święty, nie będzie ograniczony miejscem ani możliwością wykonywania pracy.

Dlatego przez Ducha Świętego Bóg nie tylko posyła nas do pracy, ale także pozostaje z nami i uzdalnia nas do wykonania zadania. Co więcej, zamieszkuje w nas i oferuje nam osobiste kierownictwo, społeczność, pociechę i uzdolnienie we wszystkich naszych duchowych potrzebach.

W poprzednich lekcjach omawialiśmy Boże działanie zmierzające w kierunku odkupienia człowieka. W ostatniej lekcji zwróciliśmy uwagę na to, że Chrystus tak bardzo ukochał ludzi, iż zniżył się do nas i stał się człowiekiem. Teraz zwracamy uwagę na Ducha Świętego i znajdujemy tę samą miłość do ludzi i te same zadziwiające cechy osobowości.

W miarę jak będziesz uczył się tej lekcji, modlę się, abyś lepiej i pełniej poznał osobę Ducha Świętego i Jego działanie. Wtedy twoja osobista więź z Nim rozwinie się i znajdzie swoje odbicie w twojej służbie dla innych (2Kor 3,18).

Plan lekcji

Bostwo Ducha Świętego

Osobowość Ducha Świętego

Służba Ducha Świętego

Cele lekcji

Po skończeniu lekcji powinieneś umieć:

- Przedstawić dowody na bóstwo Ducha Świętego.
- Wymienić podstawowe elementy osobowości człowieka napelnionego przez Ducha Świętego i wyjaśnić ich znaczenie.
- Opisać służbę Ducha Świętego w odniesieniu do niewierzących, poszczególnych wierzących i Kościoła.
- Pielegnować owoce Ducha Świętego w codziennym życiu.

Czynności lekcyjne

1. Postępuj zgodnie z procedurą wskazaną w lekcji 1. Pamiętaj o odszukaniu i przeczytaniu wszystkich fragmentów biblijnych podanych w treści lekcji. Pomaga to w zrozumieniu lekcji.
2. Odpowiedz na pytania kontrolne na końcu lekcji i sprawdź odpowiedzi.
3. Powtórz lekcje od 1 do 4. Udziel odpowiedzi na sprawdzian do części 1. w zeszycie ze sprawdzianami.

Słowa kluczowe

cielesność
komponenty
motywacja
odrodzenie
orędownik
oświecenie

pochodzenie
potencjalny
powierzchnowy
przypisany
równość
tłumacz

uzdolnienie
zanurzenie
zbiorowy
wrażliwość
wyznaczyć

Treść lekcji

BÓSTWO DUCHA ŚWIĘTEGO

Rozważając Bożą naturę w lekcji 1, omówiliśmy Jego istotę i zauważyliśmy następujące sprawy:

1. Bóg jest duchem.	4. Jest Bogiem trójjedynym.
2. Jest jedynym Bogiem.	5. Jest wieczny.
3. Posiada osobowość.	6. Jest niezmienny.

Zauważyliśmy też, że wszystkie atrybuty Boga odnoszą się w jednakowym stopniu do Ojca, Syna i Ducha Świętego. Trzy Osoby są sobie równe w chwale i majestacie. Ponieważ Osoby Bóstwa dzielą te wszystkie właściwości, nie powtarzaliśmy ich przy rozważaniu osoby Chrystusa ani nie musimy ich powtarzać zastanawiając się nad osobą Ducha Świętego. Chcielibyśmy jednak krótko podkreślić fakt, że Duch Święty jest prawdziwym Bogiem i posiada wyróżniające cechy osobowości. Najpierw omówimy Jego bóstwo.

Bóstwo Ducha Świętego wyraża się w Jego cechach, Jego więzi z innymi Osobami Trójcy, nadawanych Mu boskich imionach i dziełach, jakie wykonuje.

Cechy natury boskiej

Cel 1 *Określ cechy boskości przypisywane Duchowi Świętemu.*

Duch Święty posiada cechy natury boskiej. Jest, na przykład, wieczny. Słowo *wieczny* oznacza "nieskończony w trwaniu, bez początku, końca, bez ograniczeń". Jest to zatem cecha Boga. Natchniony autor Listu do Hebrajczyków stwierdza, że jest On *Duchem wiecznym* (Hbr 9,14). Słowo *wieczny* jest tym samym określeniem używanym w innych miejscach na opisanie wieczności Boga Ojca i Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

Duch Święty posiada także następujące cechy.

1. Jest wszechobecny. Psalmista Dawid stwierdza: "*Dokąd idę przed duchem twym? I dokąd przed obliczem twym ucieknę?*" (Ps 139, 7-10).
2. Jest wszechwiedzący. Paweł opisując tę boską cechę Ducha Świętego wierzącym w Koryncie, pisze, że "*Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże*" (1 Kor 2,10-11). Co więcej, ten, który zna myśli Boże, zna także Bożą wolę i uzdalnia nas do modlitwy zgodnej z Bożą wolą (Rz 8,26-27).
3. Duch Święty jest wszechmocny. To znaczy, że ma moc i zdolność wykonania całej woli Bożej, bez ograniczeń (1 k 1,35; Dz 1,8).

1 Określ każdą cechę bóstwa przypisywaną Duchowi Świętemu przez połączenie cechy (po prawej) z definicją (po lewej).

... a Brak ograniczeń w odniesieniu do czasu.	1. Wszechmoc
... b Zdolność do wypełniania wszechświata tak, że jest obecny wszędzie.	2. Wszechwiedza
... c Cechą, która pozwala Duchowi Świętemu wykonywać całą wolę Bożą, bez ograniczeń	3. Wszechobecność
... d Nieograniczona wiedza.	4. Wieczność

Tytuły określające naturę boską

Warto zauważyć, że gdy apostoł Piotr zwracał się do kłamliwego Ananiasza powiedział, że Ananiasz oszukując Ducha Świętego, skłamał Bogu (Dz 5,1-4). W ten sposób apostoł Piotr przypisuje Duchowi Świętemu honoru. Apostoł Paweł również potwierdza ten fakt stwierdzając, że Duch Święty, który jest Panem, prze-

mienia nas na podobieństwo Chrystusa (2Kor 3,17-18). W czasach Pawła tylko o bóstwie mówiono jako o Panu. Ówczesni rzymscy cesarze i władcy Egiptu nie pozwalali swoim poddanym tytułować ich imieniem *Pan*, dopóki oficjalnie nie przyjęli statusu bóstwa. Takie użycie potwierdza fakt, że mówiąc o Duchu Świętym, Paweł uznaje Jego bóstwo.

2. Które z podanych niżej fragmentów Pisma Świętego mogą być użyte na potwierdzenie bóstwa Ducha Świętego?

- a) Paweł pisze o Duchu Świętym jako o *Panu*.
- b) Jezus mówi o Duchu Świętym jako o Poczycycielu.
- c) Izajasz pisze o Duchu Świętym jako o *Duchu Pana* (Iz 11,2).
- d) Piotr stwierdził, że okłamywanie Ducha Świętego jest okłamywaniem Boga.

Więzi świadczące o boskiej naturze Ducha

Kilka fragmentów Pisma Świętego ujawnia bóstwo Ducha Świętego przez Jego związki. W dwóch podanych niżej przykładach, przyjmując się bóstwo Ducha Świętego przez Jego związek z innymi Osobami Trójcy, widzimy równość osób i ich bóstwo.

1. Mt 28,19 – *formuła chrztu*: "chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego".

2. 2Kor 13,13 – *blagosławieństwo apostołskie*: "Laska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego".

3. 1Kor 12. W rozdziale tym widzimy Kościół jako Ciało Chrystusa (w. 27). W Kościele Bóg ustanowił różne służby, aby pomóc w Jego rozwoju (w. 28). I to właśnie Duch Święty rozdziela dary Ciału anwerennie: jak chce (w. 11). Współzależność, jaką tu widzimy może być wyjaśniona jedynie na podstawie pełnej Jedności wszystkich Osób w błogosławionej Trójcy. Tylko na tej podstawie Duch Święty może korzystać z prawa istoty boskiej rozdzielając dary, jak chce (1Kor 12,4-6,11).

4. Dz 28,25-28. Paweł udziela nam istotnego wglądu w tę sprawę, gdy stwierdza, że Duch Święty wypowiedział słowa zapisane w Iz 6,9-10. Według Izajasza słowa te zostały wypowiedziane przez Boga. Porównaj te dwa fragmenty Pisma Świętego. Porównanie wykazuje, że skoro Duch Święty jest reprezentantem Boga Ojca, to działa na ziemi w imieniu Ojca. Ukazane to jest także w następujących przykładach: Duch Święty pociąga ludzi do Chrystusa (J 16,8), objawia prawdę (J 14,26; 16,13) i prowadzi (Rz 8,14).

5. 1Moj 1. Wspólne działanie Ojca, Syna i Ducha Świętego widoczne jest w 1Moj 1,26, gdzie Bóg mówi: "Uczynimy człowieka na obraz nasz". Użycie

zaimków w liczbie mnogiej wskazuje na wielość osób w Bóstwie, jak to już omawialiśmy w lekcji 1. Fragment ten wskazuje na to, że wszystkie trzy Osoby zaangażowane były w stworzenie.

Fragmenty Pisma Świętego, które mówią o więzi Ducha Świętego z innymi Osobami Trójcy, wskazują na to, że Duch Święty jest Bogiem równym Ojcu i Synowi.

3 Połącz fragmenty Pisma Świętego (po lewej) z dowodami na bóstwo Ducha Świętego (po prawej)

... a Dz 28,25-28 i Iz 6,9-10	1. Wielość Osób Bóstwa przy stworzeniu
... b 1Kor 12	2. Duch Święty działa na ziemi
... c 2Kor 13,13	3. Boska suwerenność
... d 1Moj 1	4. Równość Osób Bóstwa
... e Mt 28,19	

OSOBOWOŚĆ DUCHA ŚWIĘTEGO

Cel 2. Określ podstawowe elementy osobowości Ducha Świętego.

Podstawowe elementy osobowości

W lekcji 1, stwierdziliśmy, że istnieją trzy zasadnicze składowe osobowości: (1) *intelekt* (zdolność myślenia), (2) *wrażliwość* (zdolność odczuwania) i (3) *wola* (zdolność podejmowania decyzji). Prześledźmy fragmenty Pisma Świętego mówiące o Duchu Świętym i sprawdźmy, czy cechy te występują u Ducha Świętego.

Biblia wyraźnie mówi o osobowości Ducha Świętego. W swoim wspomnianym dyskursie na temat życia w Duchu, apostoł Paweł kończy je pisząc o "zamyśle Ducha" (Rz 8,27), co określa intelektualne zdolności Ducha. Apostoł opisuje także *wrażliwość* Ducha (Rz 15,30). To znaczy pisze o zdolności Ducha Świętego do *odczuwania* – w tym przypadku do *miłości* i Jego zdolność *wyrażania uczuć*. I wreszcie apostoł pisze do wierzących w Koryncie o suwerennym działaniu Ducha Świętego przejawiającego swoją *wolę*, rozdzielającego dary, jak chce (1Kor 12,11). Powyższe fragmenty Pisma świadczą o tym, że Duch Święty posiada podstawowe cechy osobowości.

4 Połącz podstawowe elementy osobowości (po prawej) z odpowiednią definicją albo opisem (po lewej).

.... a Zdolność podejmowania decyzji	1. Intelpekt
.... b Zdolność myślenia, rozumowania	2. Wrażliwość
.... c Zdolność odczuwania i wyrażania uczuć	3. Wola

Inne elementy osobowości

Oprócz tych podstawowych składników osobowości istnieją również inne, które pomagają nam w zrozumieniu osobowości. Są to: (1) osobowe związki, (2) osobowe działanie, (3) osobowe imiona, (4) zaimeki osobowe i (5) osobowe traktowanie. Wszystkie te cechy, jak to zaraz zobaczymy, dotyczą Ducha Świętego.

1. *Osobowe związki.* Jak już to zauważyliśmy, Duch Święty wymieniany jest razem z Ojcem i Synem w formule chrztu i błogosławieństwie apostołskim. Taki związek z innymi osobami implikuje osobowość. Czyż nie byłoby to niemądre rozkazywać komuś chrzczyć w imię Ojca i Syna oraz w imię "siły", "mocy" albo "wiaru" (Mt 28, 19)? Tylko istota osobowa może mieć więź i współdziałać z innymi osobowościami.

Jest to niewątpliwie podstawa słów napisanych przez apostołów i starszych na synodzie w Jerozolimie: "Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, by nie nakładać na was żadnego innego ciężaru oprócz następujących rzeczy..." (Dz 15, 28). Osobowość Ducha Świętego jest wyraźnie implikowana przez Jego związek z innymi Osobami Trójcy.

2. *Osobowe działanie.* Rozważając działanie Ducha Świętego opisane w Piśmie Świętym, dostrzegamy jak pomagają nam uzyskać pełniejszy obraz Jego osobowości. Przeczytaj wszystkie podane niżej fragmenty Pisma Świętego.

<i>Fragm. ent</i>	<i>Działanie natury osobowej</i>
2P 1,21	Duch Święty objawia, motywuje i uzdalnia.
1Kor 2,10	Duch Święty bada.
Dz 13,2 Obj 2,7	Duch Święty przemawia, powołując ludzi do służby.
J 15,26	Duch Święty świadczy
Dz 16,6-7	Duch Święty kieruje ludźmi, często nie pozwalając na jakies działanie.
Rz 8,26	Duch Święty wstawia się za nami.
J 14,26	Duch Święty naucza.
J 16,8-11	Duch Święty przekonuje.
J 16,13	Duch Święty prowadzi nas.
J 16,14	Duch Święty uwielbia Chrystusa.
J 17,5	Duch Święty nas odradza.

5 Jak opisane powyżej działania ujawniają naturę Ducha Świętego? Odpowiedz zapisz w zeszycie:

3. *Osobowość imiona*. W przeddzień ukrzyżowania Jezus obwiesił uczniom, że ich opuści. Wiedząc, że Jego odejście pozbawi ich przywódcy, pewności i rady, Jezus powiedział: "Ja proszę będą Ojca i da wam innego Pocieszyciela" (J 14,16).

Zaraz potem Jezus określił tego, który miał zająć Jego miejsce i nazwał Go *Duchem Świętym* (J 14,26). Jezus także potwierdził, że tak jak On przyszedł zwiastować Ojca, tak i Duch Święty będzie wyjaśniał, objawiał i tłumaczył naturę i wolę Jezusa. (Por. następujące fragmenty: J 14,15-18,26; 15,26 i 16,13-15.) Widzimy zatem, że Duch Święty został nazwany *Pocieszycielem* i został posłany, aby zająć miejsce Jezusa i wykonywać służbę Jezusa jako *inny* Pocieszyciel. Taka służba wymaga od Ducha Świętego, działającego w imieniu Syna Bożego, *zdolności* myślenia, odczuwania i wrażliwej osobowości.

Duch Święty został posłany przez Ojca na prośbę Syna (J 15,26), aby uwielbić Syna i zaspokajać duchowe potrzeby wierzących. Duch Święty nazywany jest *Duchem prawdy* (J 14,17), *Duchem życia* (Rz 8,2), *Duchem łaski* (Hbr 10,29),

Duchem synostwa (Rz 8,15; Ga 4,5-7), *Duchem uświęcenia* (Rz 1,4) i *Oredownikiem* (1J 2,1) albo *Pocieszycielem* (J 14,16-26). Ten, który nosi te imiona, to ten sam Duch Święty, który uwielbia Jezusa, przedstawia Go nam i kontynuuje Jego dzieło na ziemi.

Pocieszyciel nazywany jest też *Duchem Świętym* (Ef 4,30), *Duchem Jezusa* (Dz 16,7), *Duchem Chrystusowym* (Rz 8,9), *Duchem Jezusa Chrystusa* (Flp 1,19) i *Duchem Bożym* (1J 4,2). Choć określenia są inne, odnoszą się do tej samej Osoby. Różne imiona określają po prostu różne aspekty Jego natury i działania.

4. *Zaimki osobowe*: Prawdopodobnie zauważyliście już zainteresowanie osobą Ducha Świętego w ewangelii Jana rozdziałach 14, 15; 16. Bardzo istotne jest, że Jan chcąc zwrócić uwagę na osobowość Ducha Świętego używa *zaimków osobowych*. Na przykład w J 16,13 w odniesieniu do Ducha Świętego stosuje zaimek osobowy rodzaju męskiego *ekainos*, określając w ten sposób Jego osobowość. Ten sam zaimek używany jest w odniesieniu do Jezusa w 1J 2,6; 3,3.5.7.16.

5. *Osobowe traktowanie*: Fakt, że Duch Święty podlega osobowemu traktowaniu świadczy o Jego osobowości. Pismo Święte świadczy o tym, że można Go kusić (Dz 5,9), zasmucać (Ef 4,30), okłamywać (Dz 5,3), błużnić i mówić przeciwko niemu (Mt 12,31-32), sprzeciwiać się (Dz 7,51) i znieważać (Hbr 10,29). Bezosobowa siła nie mogłaby być tak traktowana i nie byłaby w stanie na nie reagować.

6. Którego z poniższych terminów można użyć na określenie Ducha Świętego? Zakreśl odpowiednie litery.

a Pocieszyciel	h Ten, którego można kusić
b Przewodnik	i Osoba
c Bezosobowa siła	j Nauczyciel
d On	k Posiadający rozum
e Bóstwo	l Suwerenny
f Oredownik	m Odczuwający
g To/ono	n Ten, którego można znieważać

Bardzo ważne jest rozpoznanie osobowości Ducha Świętego. Gdy uświadomimy sobie, że jest On odmienną osobowością w obrębie Bóstwa, zrozumimy, że jest godny naszej czci, wiary, miłości i uwielbienia. Powinniśmy pragnąć, aby nami zafaladnął i użył dla swojej czci i chwaly.

SŁUŻBA DUCHA ŚWIĘTEGO

Zwróćmy już uwagę na jeden aspekt służby Ducha Świętego – Jego współdziałanie przy stworzeniu. Odnosząc się do tego wydarzenia Psalmista powiada: "Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha i odnawiasz oblicze ziemi" (Ps 104,30.BT). Zauważ, że tekst ten mówi również o roli Ducha Świętego w zachowywaniu stworzenia i opiece nad nim.

Prorok Izajasz omawiając nieskończoną wielkość Bożej mocy w stworzeniu i opatrności (boskiego kierownictwa albo opieki), zadaje pytanie: "Kto kieruje Duchem Pana, a czyja rada pouczyła go?" (Iz 40,13). Zastanawiając się nad tym pytaniem, zaczynamy zauważać ograniczenia ludzkiej zdolności pojmowania Bożych tajemnic. Dlatego na to pytanie możemy odpowiedzieć, że wiele rzeczy związanych z Duchem Świętym jest dla nas niezrozumiałych, ale możemy doświadczać Jego obecności, Jego dotknięcia, Jego błogosławieństwa, a także kierownictwa i uzdalniającej mocy. Ogladamy *skutki* Jego służby, tak jak możemy oglądać skutki działania wiatru, mimo że nie rozumiemy Jego tajemnic (J 3,8).

Chociaż skonczonego człowieka nie może w pełni zrozumieć postępowania nieskończonego Ducha, może jednak badać główne dziedziny Jego działania objawione w Piśmie Świętym. Poniższe fragmenty Pisma prezentują nam prawie pełny obraz osoby Ducha Świętego i szeroki zakres Jego służby. Rozważymy Jego służbę w odniesieniu do: (1) niewierzącego świata, (2) pojedynczych wierzących i (3) Kościoła jako całości.

Niewierzący świat

Cel 3. Wybierz przykłady usługiwania Duchu Świętego niewierzącemu światu, poszczególnym wierzącym i Kościołowi.

Oprócz zaangażowania w stworzenie i opatrność, Duch Święty działa także w niewierzącym świecie. Według J 16,8-11 Duch Święty przekonuje świat o grzechu, sprawiedliwości i sędzie.

1. *Przekonuje o grzechu.* Jezus powiedział, że gdy przyjdzie Duch Święty, "przekona świat o grzechu, i o sprawiedliwości, i o sędzie, o grzechu, gdyż nie uwierzyli we mnie" (J 16,8-9). Duch Święty przekonuje ludzi o grzechu, polegającym na niewierze w Jezusa Chrystusa.

2. *Przekonuje o sprawiedliwości.* "O sprawiedliwości, gdyż odchodzę do Ojca i już mnie nie ujrzycie" (J 16,10). To znaczy, że Duch Święty objawia ludziom sprawiedliwość Jezusa Chrystusa i niesprawiedliwość wszystkich innych. Przy-

pomina im, że dzięki zwycięstwu Jezusa nad grzechem, Bóg ogłasza grzeszników sprawiedliwymi i uzdalnia ich do stania się sprawiedliwymi przez wiarę w Niego.

3. *Przekonuje o sędzie.* "O sędzie zaś, gdyż książe tego świata został osądzony" (J 16,11). Duch Święty przekonuje niewierzących o sędzie przez ukazanie im związku między śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa a osądzeniem świata. Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie Jezus odniósł zwycięstwo nad wrogiem, Szatanem, który został skazany na wieczną śmierć. Dlatego krzyż symbolizuje spłatę długu: kary za grzech. Symbolizuje także zadośćuczynienie dla wszystkich, którzy go przyjmują oraz zniweczenie mocy grzechu i Szatana.

Na podstawie nauczania Jezusa na temat Ducha Świętego (J 14,16–17,26; 15,26; 16,5–15) możemy wyziąć wniosek, że pod nieobecność Jezusa na ziemi i w imieniu Ojca, Duch Święty świadczy niewierzącym. Duch przekonuje o grzechu i przyciąga ich do Chrystusa (J 6,44). A potem oświeca wierzącego i ukazuje mu jego duchowe obowiązki (1J 1,9).

7 Które z poniższych zdań są PRAWDZIWYMI przykładami sposobu usługiwania Ducha Świętego niewierzącemu światu? Zakreśl odpowiednie litery.

- a. Duch Święty ukazuje nieprawemu człowiekowi, że jedyną możliwością uzyskania sprawiedliwości jest wiara w zadośćuczynienie Chrystusa.
- b. Duch Święty przez swoją obecność na świecie odniósł ostateczne zwycięstwo nad szatanem.
- c. Objawiając, że Chrystus raz na zawsze i za wszystkich zapłacił karę za grzech, Duch Święty przekonuje niewierzących o Bożym sędzie.
- d. Duch Święty przekonuje niewierzących o grzechu.

Poszczególni wierzący

Pomoc ludziom wierzącym

Cel 4. *Wyjaśnij sześć sposobów niesienia pomocy ludziom wierzącym przez Ducha Świętego.*

Rozważmy usługiwanie Ducha Świętego wierzącym w dwóch kategoriach: (1) pomoc i (2) chrzest. Jezus powiedział uczniom, że lepiej jest, aby On odszedł, ponieważ wtedy przyjdzie Duch Święty, aby im pomagać (J 16,7). Zdziwia wielość sposobów niesienia pomocy wierzącym.

1. *Stajemy się wierzącymi dzięki działaniu Ducha Świętego.* Jako niewierzący jesteśmy duchowo umarli, ale gdy przychodzimy do Boga w upamiętaniu i wierze,

rodzimy się duchowo. Stajemy się nowym stworzeniem (2Kor 5,17). Rodzimy się na nowo z Duchu Bożego i otrzymujemy nową naturę. To przeżycie teologii nazywa *odrodzeniem* (J 3,5-7; Ef 2,5; Tj 3,5)

2. *Otrzymujemy od Ducha moc do świadectwa* (Dz 1,8) Kiedy postanawiamy dzielić się z innymi ewangelią, powstają problemy. Okoliczności, ludzie, złe duchy próbują nam przeszkadzać. Musimy mieć szczególną moc, aby pokonać przeszkody. Duch Boży jest źródłem mocy do skutecznego świadectwa.

3. *Duch Święty usługiwa nam jako nauczyciel* (J 14,26; 15,26; 16,13). Muzie nie należy do klasy uprzywilejowanej, ale kiedy przychodzi do Ducha Świętego. On mnie naucza. Jest gotowy objawić mi prawdy Bóże, tak jak i innym (1Kor 2,12-14).

4. *Otrzymujemy pomoc Ducha przez Jego wstawienie za nami*. Oznacza to, że reprezentuje On nasze interesy przed niebiańskim Ojcem. Czy w pewnych sytuacjach nie wiedzieliście, jak się modlić? Czasem czujemy się tak, jakbyśmy w ogóle nie byli w stanie się modlić. W takich chwilach możemy liczyć na modlitwę Ducha Świętego (Rz 8,26).

5. *Duch Święty prowadzi nas każdego dnia do zwycięskiego życia na wódc Chrystusa*. Kiedy dostępujemy odrodzenia i Duch Święty zamieszkuje w nas, odkrywamy, że posiadamy dwie natury: jedną skoncentrowaną na sprawach naturalnych albo fizycznych oraz drugą zainteresowaną sprawami duchowymi. Odkrywamy, że nasze ciało nadal podlega pokusom. Walka między dobrem a złem tocząca się w nas została opisana ze szczegółami w Liście do Rzymian rozdz. 7. Paweł pisze: *"Wiem tedy, że nie mieszka we mnie, to jest w ciele mam, dobro; mam bowiem zawsze dobrą wolę, ale wykonania tego, co dobre, brak"* (Rz 7,18). W tym momencie apostoł nie bierze pod uwagę pomocy Ducha, ale w rozdz. 8. dziewiętnaście razy pisze o Duchu Świętym w związku ze zwyciężeniem nad grzechem. Władanie Duchem Świętym w życiu chrześcijanina jest tajemnicą zwycięstwa nad grzechem. Duch Święty dba o nasz duchowy rozwój; On chce nam pokazywać, jak przezwyciężać naszą egoistyczną naturę (Rz 8,1-14).

Miejsce i znaczenie Ducha Świętego w naszym życiu zdecydowanie o naszym charakterze. Człowiek nie rodzi się z ustalonymi nawykami. Charakter kształtuje się przez powtarzanie czynności. Charakter człowieka, który żyje tylko po to, by zaspokajać potrzeby swojego ciała jest odrażający i żalony. Charakter człowieka duchowego, który pozwala Duchowi Świętemu prowadzić się w życiu jest, jak to za chwilę zobaczymy, całkowicie odmienny. Paweł oferuje następujące rozwiązanie: *"Według Ducha postępując, a nie według ciała, nie podążajcie żądzy ciała"* (Ga 5,16).

6. *Duch Święty wytwarza błogosławiony owoc życia chrześcijańskiego.* Pewnego razu przyjaciel zapytał mnie, dlaczego pewna grupa ludzi, którzy twierdziłi, że mają bardzo bliską więź z Duchem Świętym, chlubi się swoją duchowością. Powiedział, że nie wyobraża sobie Ducha Świętego chępiącego się samym sobą. Całkowicie się z nim zgodziłem. Aby uniknąć cielesności (ulegania żądzy cielesnej) albo powierzchownej duchowości, musimy chodzić w Duchu.

Chodzenie w Duchu oznacza, że całkowicie na Nim polegamy i wierzymy w Jego zdolność uwolnienia nas w każdej dziedzinie życia. Choć nie otrzymujemy objemnicy prowadzenia bezgrzesznego życia, wypełnieni i kontrolowani przez Ducha Świętego, zostaniemy we wspólny sposób przemienieni. W naszym życiu zamiast uczynków ciała (Ga 5,19-21), pojawi się owoc Ducha: „*miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzeźliwość*” (Ga 5,22-23). Te cechy albo owoce są cechami Ducha Świętego. Powinniśmy dokładnie przyjrzeć się naszemu nastawieniu, naszym relacjom i naszym uczynom i zbadać, czy objawiają się w nich powyższe cechy, czy też brak jest w nas owocu Ducha. (Szczegółowe studium owocu Ducha znajdziesz w kursie ICI »Służba chrześcijańska« w książce: *»Obfite życie - studium charakteru chrześcijańskiego«*.)

8 W oparciu o podane niżej słowa wyjaśnij sześć dziedzin, w których Duch Święty pomaga wierzącym.

- a Odrodzenie
- b Świadcstwo
- c Nauczanie
- d Wstawiennictwo
- e Prowadzenie
- f Owoc

Chrzest w Duchu Świętym

Cel 5. *Określ terminy związane z chrztem w Duchu Świętym.*

Bliska więź Ducha Świętego z wierzącym została zobrazowana w Biblii za pomocą kilku terminów. Jeden z nich to określenie *chrzest*, które oznacza „zanurzenie” (Mt 3,11; Dz 1,5). Co się dzieje, gdy ktoś zostaje zanurzony w wodzie? Człowiek taki natychmiast staje się całkowicie mokry! Woda go pokrywa. Jakże jest to wspinające, że ludzie mogą doświadczyć pełnego *nasycenia* (całkowitego wypełnienia) Bogiem!

Inny termin użyty na określenie więzi wierzącego z Duchem Świętym to *napelnienie* (Dz 2,4; 4,31). Gdy naczynie jest pełne, nie może już niczego więcej pomieścić. W ten sam sposób Duch Święty pragnie dać nam tyle swojej mocy i chwały, że nie będziemy w stanie przyjąć już więcej. Wtedy będziemy mieli moc, mądrość i namaszczenie potrzebne, aby podobać się Bogu i skutecznie służyć w Ciele Chrystusa. Możemy być napelniani Duchem Świętym wielokrotnie, tak jak pierwsi chrześcijanie. W miarę jak rosną nasze możliwości, Duch będzie nas napelniał na nowo swoją Boską pełnią. Paweł zachęca wierzących: *“Bądźcie pełni Duchą”* (Ef 5,16). Obysmy zawsze pragnęli pełni Ducha!

Trzeci sposób spojrzenia na relacje Ducha Świętego z wierzącymi przedstawia określenie *wylanie* (Jl 3,1–2). Joel mówi o deszczu pory jesiennej, na który z niecierpliwością czekali rolnicy w Izraelu, a który sprawiał, że ich zbiory mogły w pełni dojrzeć przed zniwami. Obysmy i my tak pragnęli wylania Ducha Świętego na nasze zbory i w naszym życiu, byśmy w pełni wykorzystali swój potencjał w promowaniu Bożej chwały.

Nowy Testament wskazuje, że jeśli pragniemy szczególnego działania Ducha Świętego w naszym życiu w sposób opisany wyżej, to musimy mieć najpierw niejako (pierwszą) przyczynę. Chrzest nie powinien być traktowany jako punkt kulminacyjny w naszym kroczeniu z Duchem Świętym.

Na podstawie zapisów w Dziejach Apostołów wiemy, że po pierwszym chrzcie (Dz 2) wierzący doświadczali dodatkowych napelnień (Dz 4,31). Rozpoczynając życie w Duchu, nadal w Nim chodzili i wzrastali duchowo. Porównaj np. 2Kor 3,18; Rz 8,29 i 2P 3,18. Ta więc każdego dnia powinna być coraz piękniejsza. W miarę upływu czasu powinniśmy obserwować prawdziwy duchowy wzrost. Rozpoczynając w nas dobre dzieło, Duch Święty będzie je kontynuował w miarę naszego chodzenia w Nim (Flp 1,6).

9 Dokończ poniższe zdania za pomocą jednego ze słów: **chrzest**, **napelnienie**, **wylanie**.

a Z Bożego punktu widzenia chrzest w Duchu Świętym widziany jest jako

b Nieochrzczeni wierzący, którzy czynią pierwszy krok w życiu w Duchu potrzebują

c W miarę chodzenia w Duchu Świętym wierzący doznają kolejnych

Symbole Ducha Świętego

Cel 6. Napisz, jak możesz zastosować w swoim życiu prawdy określone przez poszczególne symbole Ducha Świętego, tak abyś mógł lepiej służyć Panu.

Nie moglibyśmy zakończyć tego studium doktryny Ducha Świętego, nie wspominając symboli biblijnych, które reprezentują różne aspekty Jego działania. Przeczytaj każdy fragment podany poniżej, abyś zrozumiał sens każdego symbolu.

<i>Wiersz</i>	<i>Symbol</i>	<i>Opis</i>
1. Mt 3,11	Ogień	Ogień spala nieczystości.
2. Mt 3,16	Gołębica	Gołębica symbolizuje łagodność.
3. 1Krl 19,16 1J 2,20	Oliwa do namaszczenia	Królowie i prorocy w Starym Testamencie byli często namaszczeni olejem na znak Bożej aprobaty ich służby.
4. Lk 11,13	Dar	Duch Święty jest darem Ojca dla nas.
5. J 7,37–39	Rzeki wody żywej	Duch Święty wypełnia nas do przelewu nowym życiem.
6. 2Kor 1,22 Ef 1,13–14	Pieczeń	Duch Święty został nam dany jako rękojmia życia wiecznego z Ojcem.
7. J 20,22	Tchnienie Wiatr	Duch Święty jest tchnieniem Bożym, które daje nam życie.

10 W zeszycie zrób listę symboli. Napisz, jak możesz zastosować w swoim życiu prawdy wyrażane przez każdy z symboli, aby lepiej służyć Panu. To ćwiczenie pomoże ci lepiej poznać niektóre prawdy dotyczące działania Ducha Świętego w twoim życiu i doznać radości, która pochodzi od Niego.

Kościół i Duch Święty

Cel 7. Połącz opis uzdolnienia Ducha Świętego do służby z odpowiedzialnością wierzącego na to uzdolnienie.

Omówienie służby Ducha Świętego w świecie daje nam podstawy do rozwiązania Jego służby w Ciele Chrystusa jako całości.

W czasach starotestamentowych Jęd Boży często korzystał ze służby Ducha Świętego, który namaszczał wybrane osoby do szczególnej służby. Jednak w erze Nowego Testamentu ta Jego służba jest bardziej wyraźna, jest bowiem stała i nie ogranicza się do jakiegokolwiek grupy ludzi. Przyjrzyjmy się, jak i dlaczego służba Ducha Świętego w okresie Nowego Testamentu różni się od działania Ducha Świętego w Starym Testamencie.

W chwili chrztu Jezusa, Jan Chrzciciel nazwał Go tym, który chrzcic będzie Duchem Świętym (J 1,33). Dzięki swojemu odkupieńczemu dziełu Jezus otworzył możliwość przed swymi naśladowcami, by zostali ochrzczeni w Duchu Świętym i otrzymali Pocieszyciela. Jest On osobistym przedstawicielem Jezusa, który będzie zawsze z nimi przebywał (J 14,16). Po swoim znartwychwstaniu Jezus ogłosił uczniom, że po niewiele dniach zostaną ochrzczeni w Duchu Świętym i otrzymają moc (Dz 1,5,8).

Inaczej niż w przypadku szczególnego namaszczenia do wykonania konkretnego zadania w Starym Testamencie, chrzest w Duchu Świętym miał być podstawowym uzdolnieniem wierzących do stałego i owocnego życia duchowego oraz służby. Obecność Ducha nie miała się już ograniczać do wykonania szczególnego zadania albo niektórych okazji, jak to miało miejsce w Starym Testamencie. Miał On na stałe zamieszkiwać tych, którzy przyjęli Chrystusa (J 7,38-39; 14,17). Rezultatem tego zamieszkania i pełnej mocy obecności był spektakularny rozwój Kościoła, gdy naśladowcy Jezusa dzielili się swoją wiarą i przeżyciami z innymi ludźmi.

Dlatego w czasach Nowego Testamentu Duch Święty może zamieszkiwać wierzących uzdalniając ich do prowadzenia świętego życia i właściwej służby Bogu. Teraz mają oni już nie tylko zewnętrzny wzór życia (Zakon) jak w Starym Testamencie, bez żadnej innej pomocy w wykonaniu jego wymagań poza własnymi dobrymi chęćami. Gdy Duch Święty zamieszkuje w członkach Kościoła i kieruje ich wspólnymi działaniami, otrzymują oni zdolność wykonywania dzieła i woli Bożej na ziemi.

II Połącz okres czasu (po prawej) z opisem działaniami Ducha Świętego w życiu ludzi (po lewej). Ćwiczenie to pomoże ci dostrzec różnicę między działaniem Ducha w Starym i Nowym Testamencie.

... a	Czasowe zamieszkanie, a potem odejście Ducha	1. Stary Testament
... b	Zamieszkanie wszystkich, którzy przyjęli Chrystusa.	2. Nowy Testament
... c	Obecność wewnętrzna i osobista	
... d	Obecność zewnętrzna i nieosobista	
... e	Ludzie otrzymują chrzest w Duchu Świętym przez proste przyjęcie.	
... f	Okazjonalne namaszczenie pewnych ludzi z konkretnych powodów	

Nasładowcy Jezusa zostali uzdolnieni nie tylko do skutecznego *świadczenia*, ale także otrzymali moc do skutecznej *obrony* ewangelii. Było to bezpośrednie wypełnienie Mk 13,9–11. Wczesniej Piotr nie potrafił wystąpić w obronie swojej społeczności z Jezusem (Mt 26,69–75). Jednak po kilku ważnych przeżyciach, do których zaliczają się zmartwychwstanie i napełnienie Duchem Świętym w dniu Pięćdziesiątnicy, Piotr otrzymał odwagę do zwiastowania (Dz 2) i odwagę do mądrej obrony swojej wiary (Dz 4,8–20).

Poza tym Duch Święty kieruje *ewangelizacyjną misją* Kościoła prowadząc swoje sługi (Dz 13,2; 16,6–7). Dzięki Jego kierownictwu pierwsi chrześcijanie zdobyli ważne ośrodki, które odegrały w historii ważną rolę w kontynuacji misji Kościoła, czyli w zwiastowaniu ewangelii wszelkiemu stworzeniu (Mk 16,15). W czasie pierwszego misyjnego przedsięwzięcia Kościoła to właśnie Duch Święty odłączył Pawła i Barnabę do służby i ordynował ich do jej wykonania (Dz 13,2).

Duch Święty kierował także właściwym *zarządzeniem* Kościoła. W miarę jak Kościół rozwijał się i przekraczał granice państw, kultur i religii, powstawały pytania, na które trzeba było znaleźć odpowiedzi zgodne z Pismem Świętym i miłością chrześcijańską. Naturalne ludzkie uprzedzenia groziły podziałem Ciała Chrystusowego, ale Duch Święty uzdolnił Jakuba i apostołów do rozwiązania trudności i udzielenia mądrej rady (Dz 15,28–29). Umożliwiło to jeszcze szybszy rozwój Kościoła i pozwoliło na zachowanie ducha jedności.

Przez swoje stałe prowadzenie Duch Święty uzdalniał Pawła i innych do udzielania zachęty, porady, nauki, ostrzeżenia i zastosowania dyscypliny w Kościele przez natchnione listy. Paweł, na przykład, odpowiadał na konkretne pytania dotyczące zachowania w zborze w Koryncie i dotyczące kwestii odpowiedzialności

społecznej (1 Kor 7,40). Autor listu do Hebrajczyków wyjaśnia, że przez stosowanie dyscypliny Bóg prowadzi ludzi wierzących do duchowej dojrzałości (Hbr 12,4–11).

W procesie dojrzwania Duch Święty jako wszechmądry administrator wyposaża wierzących w dary, które są potrzebne im do właściwego funkcjonowania w świecie i Kościele, Ciele Chrystusa. Por. Rz 12,4–8; 1 Kor 12,1–28; Ef 4,11–16. Paweł powiada: *„I różne są sposoby działania, lecz ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich – a w każdym różnie przejawia się Duch ku wspólnemu pożytkowi”* (1 Kor 12,6–7).

Duch Święty zatem dostarcza Kościołowi następującej pomocy:

1. Mocy do ewangelizacji
2. Mądrości i odwagi potrzebnej do obrony wiary.
3. Odpowiednich darów do służenia całemu Ciału Chrystusa oraz jego poszczególnym członkom.
4. Ludzkiego przywództwa, które kieruje pracą.
5. Wizji i natchnienia potrzebnego do wypełnienia Wielkiego Nakazu Misyjnego.

12 Połącz opisy służby Ducha (po prawej) z reakcją wierzących, która najlepiej odpowiada opisowi (po lewej)

a Wierzący uświadamiają sobie konieczność dostarczenia z ewangelii do niewierzących i starają się to robić.	1. Udziela mocy do życia i służby.
b Wierzący w Kościele funkcjonują jako zjednoczone ciało wykonujące różne służby.	2. Daje dary.
c Wierzący przeżywają chrzest w Duchu Świętym	3. Daje wizję i kieruje.
d Wierzący są uzdalniani do obrony ewangelii.	4. Rozwiązuje problemy.
e Wierzący korzystają z rad Pisma Świętego i modlitwy, gdy przeżywają trudności albo muszą podejmować decyzje.	5. Udziela mądrości i odwagi.

Czy widzisz teraz, jak bardzo musimy polegać na Duchu Świętym w życiu duchowym? On daje nam siłę, wizję, skuteczność w służbie, pomoc w chwili prób, zwycięstwo i dojrzałość. Oddajmy cześć Bogu za Ducha Świętego. Miłuj Jego obecność w swoim życiu. Pragnij wzrostu i rozwoju, byś stał się takim człowiekiem, jakim pragnie cię widzieć Duch Święty. Bądź zawsze świadomy tej Osoby, która zamieszkała w tobie. Bądź wrażliwy na Jego głos, Jego prośby, Jego nagany i napomnienia. Niech każda myśl, rozmowa i czyn ukazują, że wiesz, iż On zajmuje

miejsce przywódcy w twoim życiu. Wtedy powiedzie ci się duchowo i odniesiesz prawdziwy sukces.

Zanim rozpoczniesz lekcję 5. wypełnij sprawdzian do części I, w zeszytcie ze sprawdzianami i wyślij arkusz odpowiedzi do swojego instruktora ICI.

Pytania kontrolne

PRAWDA–FALSZ Jeśli zdanie jest PRAWDZIWE, wpisz P, jeśli NIEPRAW-
DZIWE, wpisz F.

- 1 Cechy Bóstwa – wieczność, wszechmoc, wszechobecność i wszechwiedza – odnoszą się też do Ducha Świętego.
- 2 Termin *Pan* używany przez apostoła Pawła jedynie na określenie Bóstwa, używany jest, gdy jest mowa o Duchu Świętym.
- 3 Błogosławieństwo apostoelskie i formuła chrztu wskazują na równość osób Trójcy.
- 4 Z natury Duch Święty jest istotą nieosobową o cechach przypominających wiatr.
- 5 Osobowe dzieła, imiona, związki, zaimki i traktowanie jako osoby to fakty, które wyraźnie wskazują na osobowość Ducha Świętego.
- 6 Ponieważ jesteśmy ograniczeni a Duch Święty nieograniczony, nie możemy zrozumieć istoty i działania Ducha Świętego.
- 7 Duch Święty nie ma do czynienia z grzesznymi ludźmi.
- 8 Wierzący otrzymują szczególną pomoc Ducha przez Jego wstawiennictwo za nimi.

- 9 Piotr nauczał, że osobiste doświadczenie wierzącego jest lepszym przewodnikiem w wierze i praktyce niż Słowo Boże.
-10 Główna różnica między służbą Ducha Świętego w Starym Testamencie a w Nowym Testamencie polega na tym, że Duch zamieszkuje w nowotestamentowych wierzących.
-11 Służba Ducha ogranicza się do niesienia ewangelii niewierzącym i obrony ewangelii przed władzami.
-12 Duch Święty jest godnym zaufania administratorem w trudnych sytuacjach.
-13 Kiedy wierzący pozwala Duchowi Świętemu prowadzić go w zwycięstwie nad grzeszną naturą, staje się coraz bardziej podobny do Pana.
-14 Życie w Duchu zaczyna się, gdy zostajemy wypełnieni Duchem.
-15 Kiedy wierzący przeżyje chrzest w Duchu Świętym, to oznacza, że osiągnął już pełną dojrzałość duchową.
-16 Chrzest w Duchu Świętym jest podstawą dalszego życia i wzrostu w Duchu.
-17 Duch Święty został nam dany jako gwarancja życia wiecznego z Ojcem.
-18 Namaszczenie oliwą symbolizuje czystość Ducha Świętego.
-19 Chrzest w Duchu Świętym porównany jest w Piśmie Świętym do strumienia wody żywej.
-20 Duch Święty mieszkający w człowieku wierzącym jest gwarancją, że wierzący będzie zawsze święty i efektywny w pracy.

Żywa woda – napelnia mnie do przelewu, daje mi życie.

Pieczęć – Duch Święty jest gwarancją, że znajdę się w Jego wiecznym królestwie.

Tchnienie, wiatr – Duch Święty daje mi (tchnął we mnie) życie wieczne.

5 Ujawniają one, że Duch Święty wykonuje działania, które może wykonać tylko istota osobowa, a które nie mogą być wykonane przez bezosobową siłę. Dlatego wskazują one na osobowość Ducha Świętego.

11 a 1. Stary Testament.

d 1. Stary Testament.

b 2. Nowy Testament.

e 2. Nowy Testament.

c 2. Nowy Testament.

f 1. Stary Testament.

6 Powinieneś zakreślić wszystkie oprócz e Bezosobowa siła i g To/ono. Tych terminów nie można użyć na określenie Ducha Świętego.

12 a 3. Daje wizję.

d 5. Udziela mądrości i odwagi.

b 2. Daje dary.

e 4. Rozwiązuje problemy.

c 1. Udziela mocy.

CZĘŚĆ 2

ISTOTY PODDANE BOGU

